

Ko predajam po štirih letih urednikovanje naše skupne revije v druge roke se ob pogledu na bero šestnajstih števil s povprečnim obsegom 80 strani kar razveselim. Mnogo truda in žrtvovanja je bilo potrebno, da sem zadani program izpeljala; k delu me je silil čut dolžnosti do slovenskih etnologov in hkrati želja, da ohranim oziroma obnovim glasilo v redno revijo, ki je šla v svet in tako opozarjala na obstoj naše vede.

Zahvalo za pomoč seveda dolgujem uredniškemu odboru in vsem sodelavcem, ki so prispevali članke in tako bogatili glasilo.

Reviji je doslej vsak urednik dal drugačno podobo - najbrž jo bo preoblikoval tudi moj naslednik. Če je bila v zadnjih letih opazna vsebinska kontinuiteta in odprtost, bo nova podoba po prvih pogovorih zastavljena širše, z drugačnim konceptom prispevkov, predvsem bo bolj diskusijska.

Tokratna številka ima manj člankov in zato več poročil o simpozijih, posvetovanjih, delu etnologov, vse do utemeljitev Murkovih priznanj. Mislím, da je prav zaradi pestrosti tudi posebej zanimiva.

Majda Fister

Glasnik SED, ki ga držite v rokah, je zadnji iz niza, ki je izšel v takem formatu. Zaradi najrazličnejših razlogov se je njegovo mesto med tremi etnološkimi (znanstvenimi) revijami na Slovenskem v zadnjih letih bistveno spremenilo, tako da je postajal urednikov predal vse bolj prazen. S tretjo številko letnika 1994 se - ob predpostavki, da bodo dotacije Ministrstva za znanost in tehnologijo in Ministrstva za kulturo to sploh dopuščale - vračamo na redno četrtletno izhajanje v spremenjenem formatu, pravzaprav v izhodiščnem formatu Glasnika iz sedemdesetih let. Več poudarka bomo posvetili tekoči etnološki problematiki in dogajanju, obenem pa bomo - tudi ob upoštevanju dogajanj v svetu - skušali z odprtim pristopom ohraniti dovolj prostora tudi za "večno zelene" resne znanstvene in strokovne tekste.

To številko je še uredila Majda Fister, ki se ji za opravljeno delo v imenu vseh etnologov zahvaljujem in ji izrekam vse priznanje ob dejstvu, da ji je - ob katastrofalnem finančnem stanju - v vseh štirih letih urednikovanja uspelo urediti in izdati vse štiri številke Glasnika letno. Ob zadržanosti v bodočnost pa predvsem pozivam vse slovenske etnologe - in vse tiste, ki jim je etnologija blizu - da naj brez treme, a vseeno čimbolj preudarno nabrusijo pero in še naprej pošiljajo na naslov našega uredništva najrazličnejše etnološke prispevke in prispevke, ki se dotikajo sodobnih odprtih dilem rojevajoče se kulturne antropologije, ter uporabne informacije, s katerimi bomo sproti spremljali vašo in našo dejavnost. Predvsem pa si predstavljám Glasnik SED kot prostor javne diskusije med različno mislečimi, saj je prav prostor javnega kresanja mnenj in stališč edino jamstvo za zdrav (ustvarjalen) razvoj stroke.

Rajko Muršič